

Fólkaflokkurin í valári:

Óttin fyri at missa atkvøður størri enn óttin fyri russarum

Fólkafloksmálgagnid í tvístøðu

Tað er heldur sjáldsamt at siggja málgagnid hjá fólkaflokkinum draga í land eftir trýsti frá avisum politikarum í flokkinum. Hetta sœu vit tó nú um dagarnar. So fólur var oddagreiðspennurin tann 22. januar, at hann rætt og slætt skirdi fœroysskar fiskimenn, sum vinna sær til livsins uppihald við at fiska eystanfyrir, at prosti-

tuera seg fyri sovjetiskan blóðpening. Og annars leikaði hann í um russarasáttmálan, sum vit áttu at avvilda sum skjótast, tí við hesum sáttmála lovaðu vit krigsgerðinginum inn gjøgnum bakdyrnar.

Tað er greitt, at slík grov ákæra kann hava tað við sær, at fiskimenn og onnur venda fólkaflokkinum bakið, og tí matti mál-

gagn fólkaflokksins taka øll orðini aftur í seg aftur, og vit kundu tiskil lesa yvirskriftirnar í Dagblaðnum 27. januar: »Hví leika í um russarasáttmálan« og »Vit ynskja fiskimanninum alt tað besta«.

Nú hava so Nato-keldur í Bruxelles sagt frá, at Nato óttast ikki sovjetisku hjáveruna í Føroyum og blandar seg annars als

ikkí upp í hvørjar sáttmálar vit gera við Sovjet.

T.v.s. at okkur er nú, sum bendir á, at fólkaflokkurin fær neyvnan brúkt »kommunistaskrimslið« at ræða við upp undir komandi lótingsval. Ella fer hann tað kortini ígjøgnum málgagnid!!!

jan

Hvørjar vóru NATO-keldurnar í Economist?

Spyrjið sendistovur í NATO-londunum

— sigur blaðstjórin á The Economist, Daniel Frankling við Sosialin

Greinin í »The Economist« um »NATO-menn«, ið stúra fyri hernaðarligu avleiðingunum av fiskivinnusáttmálanum millum Føroyar og Sovjet-samveldið, er ?????? ????, har fólk, sum í veruleikanum einki hava við NATO-leiðsluna at gera, verða endurgivin sum týðningarmiklar NATO-keldur. Hetta hevur blaðstjórin á The Economist, Daniel Franklin, óbeinleiðis váttað fyri Sosialinum. Spurdur um hvørjar hesir »NATO-menn« eru, segði Franklin, at Sosialurin heldur mátti spyrja sendistovufólk í NATO-londunum.

Føroyska útvarpið bar tey tíðindi herfyri, at skrivstovustjórin hjá Carrington lordi, ovasta

leiðara í NATO-samgonguni, hevur váttað fyri útvarpinum, at ongin innan NATO-leiðsluna stúrir fyri hernaðarligu avleiðingunum av fiskivinnusáttmálanum. Hetta mál er ikki komið upp á tal í NATO-høvudsstøðini og NATO vil ongar viðmerkingar gera til tað, tí fiskivinnusáttmálin verður settur sum fœroyskt innanríkisráð, ið einki hevur við áhugamálini hjá NATO at gera.

Um »teir stúrandi NATO-menninir«, sum verða nýttir sum høvuðskeldur til greinina í The Economist, einki tilknyti hava til NATO-leiðsluna, hvørjar umboða teir tá?

Hesum spurningi vildi blaðstjórin á The Economist ikki svara beinleiðis.

Hann upplýsti hinvegin, at greinin er skrivað av Hilary Barnes, norðurlenska tíðindamanninum hjá The Economist, ið hevur bústað í Keypmannahavn. Franklin bað Sosialin heldur tosa við onkra sendistovu í NATO-londunum. Um hetta er tann vanliga arbeidsgongdin hjá The Economist, kann ein ætla, at »NATO-menninir«, blaðið endurgevur, helst eru onkur meira ella minni tilvildarlig NATO-samsant fólk, Barnes hevur hitt í Keypmannahavn. NATO-oddamenn eru teir so ikki.

Tað er ikki bert Dagblaðið, sum einki hevur lært og einki gloymt síðan kalda kriggið, ei heldur lurtað eftir seinastu al-tjóðatíðindunum. Spurdur

hvi The Economist visti fœroysk-sovjetiska fiskivinnusáttmálanum so stóran áhuga nú seks aftaná at hetta millum-tjóðasamstarv varð fyrstu ferð fingið í lag, segði Franklin: »Trygdarumstøðurnar í Europa eru nógv broyttar og ótryggleikin er yvirhævdur øktur. Hetta krevur sjálvandi, at vit fylgja gjølla við á øllum økjum, ið hava týðning fyri trygdina í Europa, og kanna umstøðurnar har av nýggjum«.

DAGBLAÐIÐ

Útgevur: P. Dagblaðið, Træðvegur 18, Postmaga 23, Tórshavn
Telefon: 17500 (8 línur)
Blasgjórt: Óli Brækmann
Blasgjórt: Ó.J. Pólsen, Jóhann M. Gulliksen, Petur Oluf Søren, Turið Kjølbro
Myndamaður: Laili J. Kolvrens
Seting, umbróting og prent: P. Dagblaðið

Stutt sagt: Vit hava

prostituerað okkum mótvægis Sovjet við at selja okkum inn í nakrar avtalur, vit aldri sleppa burtúr.

Nøkur okkara hava longu frá tí at fyrsta avtalan varð gjørd talað at. Víst á vandan at lova krigsgerðinginum inn gjøgnum bakdyrnar.

Ein og hvør avtala, ið er okkum til fíggarliga inntøku, er skammilig fyri okkum, blóðpeningur, ið vit eru prostitueraði til at taka ímóti.

Tí er hetta ein ólukklu skipan og eitt mistak, vit eiga at avvika sum skjótast.

Málgagn fólkaflokksins 22. januar: »Allir fœroyingar, sum hava eitthvørt tilknyti til russarasáttmálan, tað veri seg fiskimenn ella politikarar, prostituera seg fyri sovjetiskan blóðpening«

DAGBLAÐIÐ

Útgevur: P. Dagblaðið, Træðvegur 18, Postmaga 23, Tórshavn
Telefon: 17500 (8 línur)
Blasgjórt: Óli Brækmann
Blasgjórt: Ó.J. Pólsen, Jóhann M. Gulliksen, Petur Oluf Søren, Turið Kjølbro
Myndamaður: Laili J. Kolvrens
Seting, umbróting og prent: P. Dagblaðið

Hví leika so í um »russarasáttmálan«?

Fýra fylgjandi landsstýri við luttøku av øllum lótingsins flokkum hava samráðst við russar og hinar partarnar í sonevnda »russarasáttmálanum«.

Merkiligt, at Sosialurin og Fjúrlandi nú eru so bangnir fyri, at samstarvið við Sovjet verður kvætt á fiskivinnuskinum.

Tað hava teir onga sum helst orsøk til. Fólkaflokkurin er pinliga greiður yvir, at uttan hesa sáttmálaræð høvdu vit verið komnir á ørmundarhús.

Vinnuliga taka allir fœroyingar undir við, at hesin sáttmáli má livast við eina langa tíð fram. Hugsjónarliga hugsar fleirtalið av okkum, at betri var, um hesi tons av fiski (og helst nóg fleiri) vóru at fáa aðrastaðni.

Málgagn fólkaflokksins 27. januar: »Hví leika so í um russarasáttmálan«